

DECIZIA NR. 2/2005 emisa de D.G.F.P. a judetului Hunedoara

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara a fost sesizata de Activitatea de control financiar fiscal asupra contestatiei formulata impotriva masurilor dispuse prin procesul verbal incheiat de organele de control din cadrul D.G.F.P. a judetului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, privind obligatiile de plata catre bugetul de stat, reprezentand:

- impozit pe veniturile microintreprinderilor ;
- dobanzi de intarziere aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor ;
- penalitati de intarziere aferente impozitului pe veniturile microintreprinderilor ;
- taxa pe valoarea adaugata;
- dobanzi de intarziere aferente T.V.A. ;
- penalitati de intarziere aferente T.V.A..

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara, constatand ca sunt indeplinite dispozitiile art.174, art.175 si art.176 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata, societatea contestatoare invoca in sustinerea acesteia urmatoarele:

1. Referitor la impozitul pe veniturile microintreprinderilor, dobanzile si penalitatile de intarziere aferente

Fundamentarea creantei bugetare privind impozitul pe venitul microintreprinderilor si accesoriile acestuia, s-a facut cu incalcarea prevederile art.13, art. 62 si art.65 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala si pct.65.1 lit. a, b, c si d din Normele metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala aprobate prin Hotararea Guvernului nr.1050/2004, in sensul ca:

- organele de inspectie fiscala, in contradictie cu prevederile art.13 din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, au interpretat reglementarile fiscale fara sa respecte vointa legiuitorului asa cum este exprimata in Legea contabilitatii nr.82/1991 si art.14 din Legea nr.87/1994 ;

- in stabilirea bazei de impunere privind impozitul pe veniturile microintreprinderilor nu au fost luate in considerare documentele justificative si

evidentele contabile ale contribuabilului, care potrivit art. 62 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 constituie ponderea totala a probelor in determinarea bazei de impunere ;

- estimarea bazei de impunere privind impozitul pe venitul microintreprinderilor s-a facut in contradictie cu prevederile pct. 65.1 din Hotararea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

Organele de inspectie fiscala nu au retinut in cuprinsul procesului verbal abateri de natura celor prevazute la pct. 65.1 din Hotararea Guvernului nr.1050/2004.

In fapt, determinarea numarului de kilometrii parcursi si taxati s-a facut fara baza legala si in contradictie cu structura parcului de automobile utilizate, cu consumul normat potrivit documentatiei tehnice si prin neluarea in considerare a tuturor starilor de fapt si raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere :

- consumul mediu normat, la autoturismele utilizate ca taximetre, este de 15 l/100km si nu 11l/100km, cum eronat s-a retinut in actul de control ;

- activitatea de taximetrie s-a desfasurat in conditii specifice care au condus la depasirea consumului normat din documentatia tehnica, consumul real inregistrat, fiind de peste 20 l/100km ;

- taxarea km in regim de taximetrie se face pentru cursa dus - intors, organele de control aplicand, in mod eronat, tariful asupra km detrmnati ca parcursi si nu la km parcursi dus - intors in cursele solicitate si contractate.

Luand in considerare cheltuielile cu combustibilul inregistrate in contabilitate, pretul mediu de achizitie/litru, consumul de combustibil de peste 20l/100 km, nr. km parcursi pentru taxarea unei curse dus - intors, combustibilul utilizat pentru nevoile proprii (recunoscut ca deductibil fiscal de catre organele de control), rezulta indubitabil faptul ca veniturile inregistrate in contabilitate din activitatea de taximetrie sunt reale si legal determinate.

Referitor la calculul estimarii asa cum este redat in procesul verbal, contestatoarea precizeaza faptul ca, recunoasterea ca deductibila fiscal a cantitatii de 46.123 l, combustibil utilizat pentru nevoi proprii, este in contradictie cu mentiunile din anexele nr. 1 si 2 a procesului verbal, unde km parcursi pentru nevoile proprii sunt de 6260 km cu un consum de 569 l.

Societatea comerciala a inregistrat veniturile lunare in balantele de verificare, pe baza documentelor justificative prevazute de Ordinul MF 425/1998, respectiv pe baza borderourilor de vanzare - incasare lunare si a jurnalelor de vanzari.

Mentiunile din procesul verbal, facute de organele de control fiscal, privind deficientele in organizarea si conducerea contabilitatii, sunt nelegale si netemeinice intrucat art. 22 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, prevede :

„persoanele care utilizeaza sisteme informatice au obligatia sa asigure pastrarea acestora pe suporturi tehnice” (asa cum legal a procedat societatea) si nu pe suport de hartie , cum eronat au stabilit organele de control si pentru care s-a procedat la estimarea veniturilor din activitatea de taximetrie.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata, dobanzile si penalitatile de intarziere aferente

Determinarea obligatiilor suplimentare privind taxa pe valoarea adaugata este nelegala si lipsita de temeinicie, intrucat:

- potrivit art. 32 alin. (3) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adaugata, organele de control fiscal vor proceda la impozitarea prin estimare numai in cazurile in care „*facturile fiscale, evidentele contabile sau datele necesare pentru determinarea bazei de impozitare lipsesc sau sunt incomplete in ceea ce priveste cantitatile si preturile sau tarifele.*” Organele de control nu au retinut in cuprinsul procesului verbal lipsa facturilor fiscale sau a evidentei contabile ori fiscale.

- invocarea Legii nr. 87/1994 privind combaterea evaziunii fiscale, pentru stabilirea unei obligatii suplimentare reprezentand taxa pe valoarea adaugata, este netemeinica in conditiile in care organele de control nu au constatat si retinut prin procesul verbal faptul ca, societatea nu ar fi respectat prevederile art. 30 din Legea nr. 345/2002 in ceea ce priveste modelul si continutul formularelor de facturi si alte documente legal aprobate si utilizate, fapta care, potrivit art. 35 din aceeaasi lege ar fi sanctionabila conform Legii nr. 87/1994.

Avand in vedere motivatiile si argumentele legale prezentate, petenta solicita admiterea contestatiei asa cum a fost formulata.

II. Prin procesul verbal, incheiat de organele de control ale D.G.F.P. a judetului Hunedoara – Activitatea de control financiar fiscal, s-au consemnat urmatoarele:

Din analiza comparativa a veniturilor realizate din activitatea de transport in regim de taximetrie, cu cheltuielile privind carburantii auto inregistrate in contabilitate si avand in vedere si tariful/km, incasat de la clienti, rezulta ca societatea comerciala nu a inregistrat in totalitate veniturile din aceasta activitate, incalcandu-se astfel prevederile art. 2 - 6 din Legea contabilitatii nr. 82/1991, republicata.

In timpul controlului, in baza art. 14 din Legea nr. 87/1994, s-au stabilit prin estimare, veniturile totale din activitatea de taximetrie.

La calculul prin estimare a veniturilor neinregistrate din prestari servicii de transport in regim de taxi, s-au avut in vedere :

- cheltuielile inregistrate cu consumul de combustibil ;
- cantitatea de combustibil utilizata pentru nevoile proprii ale societatii ;

- pretul mediu de achizitie (valoare fara TVA) a combustibilului dat in consum ;
- consumul de combustibil, respectiv 11 l/100km ;
- nr. de km parcursi taxati;
- tariful/km stabilit (valoare fara TVA).

1. Referitor la impozitul pe veniturile microintreprinderilor, majorari/dobanzi si penalitati de intarziere aferente

Societatea comerciala este platitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor de la data infiintarii.

Din verificarile efectuate asupra documentelor contabile s-a constatat ca societatea nu a inregistrat in totalitate veniturile obtinute din activitatea de transport in regim de taximetrie.

In conformitate cu prevederile art.14 din Legea nr. 87/1994, republicata, pentru combaterea evaziunii fiscale, coroborate cu prevederile art. 5 alin. (1) din Ordonanta Guvernului nr. 24/2001 privind impunerea microintreprinderilor, cu modificarile si completarile ulterioare, s-au stabilit in timpul controlului venituri din activitatea de transport in regim de taxi, neinregistrate, venituri cu care s-a majorat baza de impozitare si pentru care s-a calculat, suplimentar, impozit pe veniturile microintreprinderilor.

Pentru neplata impozitului pe veniturile microintreprinderilor, stabilit suplimentar, s-au calculat majorari/dobanzi si penalitati de intarziere, in conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creantelor bugetare, Ordonantei Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si ale Ordonantei Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

2. Referitor la taxa pe valoarea adaugata, majorarile/dobanzile si penalitatile de intarziere aferente

Din verificarea efectuata s-a constatat ca societatea comerciala nu a inregistrat, in totalitate, in evidenta contabila, venituri din activitatea de taximetrie. Asupra acestor venituri, organele de inspectie fiscala au calculat taxa pe valoarea adaugata colectata.

Pentru neplata in termen a taxei pe valoarea adaugata s-au calculat majorari/dobanzi si penalitati de intarziere aferente, in conformitate cu prevederile Ordonantei Guvernului nr.11/1996 privind executarea creantelor bugetare, Ordonantei Guvernului nr.61/2002 privind colectarea creantelor bugetare si ale Ordonantei Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala.

III. Avand in vedere constatarile organelor de control, motivatiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele

normative in vigoare in perioada verificata, cauza supusa solutionarii este daca Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, in conditiile in care procesul verbal contestat a fost transmis organelor de cercetare penala.

In fapt, prin procesul verbal, contestat, organele de inspectie fiscala au constatat faptul ca societatea comerciala nu a inregistrat in totalitate veniturile din activitatea de taximetrie.

Actul de control contestat, a fost transmis organelor de cercetare penala in vederea continuarii cercetarilor, aceasta sesizare fiind urmare adresei Inspectoratului de Politie a judetului Hunedoara.

In drept, art.182 alin.(5) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala prevede :

„Solutionarea contestatiei :

(5) Organul de solutionare competent se va pronunta mai intai asupra exceptiilor de procedura si asupra celor de fond, iar cand constata ca acestea sunt intemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei.”

Potrivit art.183 alin.(1) lit.a) - b) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, se prevede :

„(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivata, solutionarea cauzei atunci cand :

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele in drept cu privire la existenta indiciilor savarsirii unei infractiuni a carei constatare ar avea o inraurire hotaratoare asupra solutiei ce urmeaza sa fie data in procedura administrativa ;

b) solutionarea cauzei depinde, in tot sau in parte, de existenta sau inexistentia unui drept care face obiectul unei alte judecati.”

Prioritatea de solutionare in speta, o au organele de penale care se vor pronunta asupra caracterului infractional al faptei ce atrage plata la bugetul statului a obligatiilor datorate si constatate in virtutea faptei infractionale, potrivit principiului de drept **„penalul tine in loc civilul”**, consacrat prin art.19 alin.(2) din Codul de procedura penala.

Astfel, intre stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin procesul verbal contestat si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependenta de care depinde solutionarea cauzei.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, Directia generala a finantelor publice a judetului Hunedoara nu se poate investi cu solutionarea pe fond a cauzei, motiv pentru care se impune suspendarea solutionarii cauzei civile pentru suma totala contestata.

In functie de solutia pronuntata pe latura penala, procedura administrativa va fi reluata in conformitate cu prevederile art.183 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, care stipuleaza:

„procedura administrativa este reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea...”

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 182 si art.183 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, se

DECIDE:

1. Suspendarea solutionarii contestatiei, pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute.

2. Transmiterea dosarului cauzei, organului de control emitent urmand ca la incetarea motivului care a determinat suspendarea, sa fie transmis organului de solutionare competent, potrivit art.183 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, republicata, privind Codul de procedura fiscala, pentru solutionarea pe fond a cauzei in functie de solutia adoptata.